

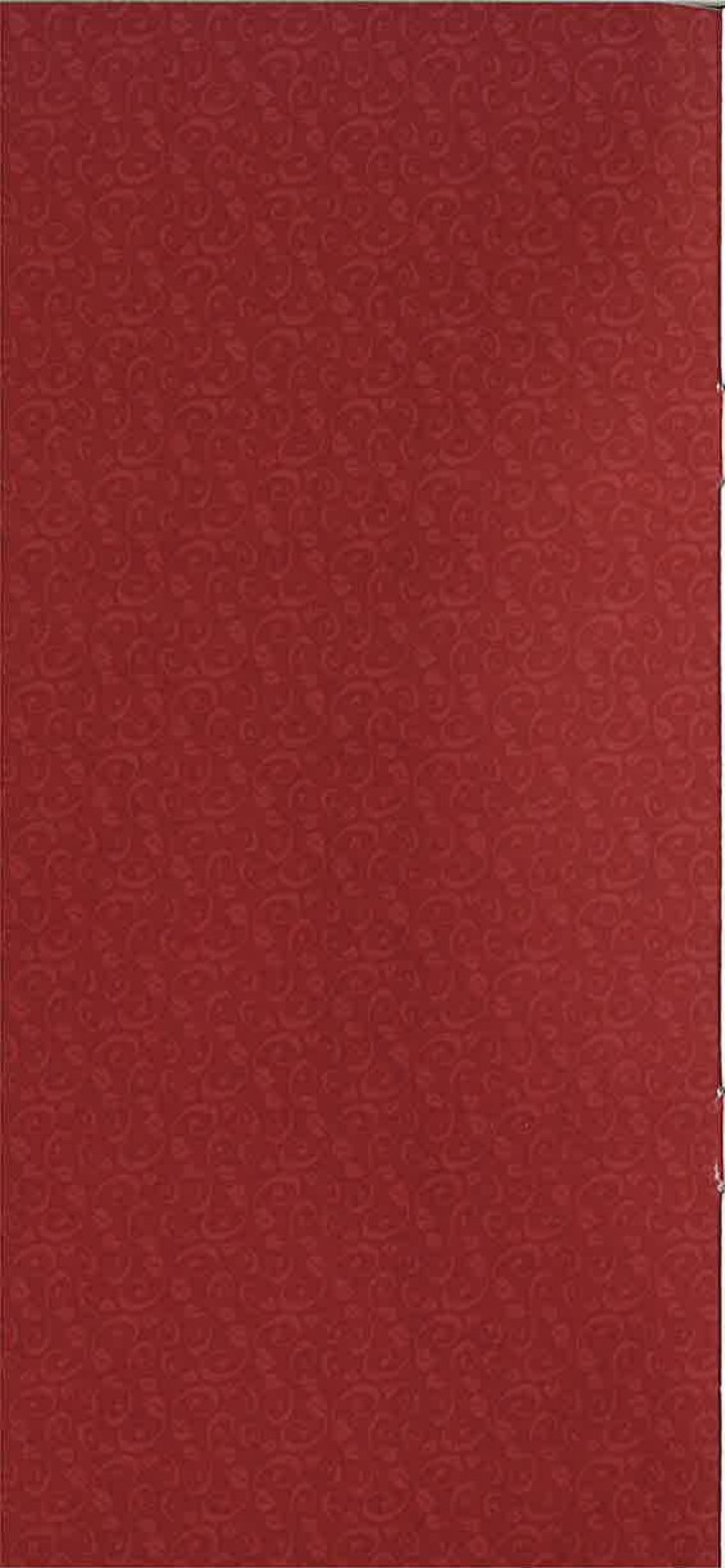
Audoktor
Honorary doctor

2011

Eesti Maaülikool
Estonian University of Life Sciences

www.emu.ee

Audoktor

John A. Stanturf

Honorary doctor

2011

John A. Stanturf

Dr John Stanturf sündis 1948. a Californias sõjaväelase perekonnas. Seetõttu tuli tal nooruses sageli elukohta muuta. Tema kooliaastad möödusid Ameerika Ühendriikide neljas osariigis ja Saksamaal Ludwigsburgis. Gümnaasiumis õppis ta kahes osariigis ja Saksamaal Berliinis. Bakalaureusekraadi taime- ja mullateaduses omandas John Stanturf Montana ülikoolis Bozemanis, magistri- ja doktori- kraadi Cornelli ülikoolis New Yorgi osariigis Ithacas. Oma doktori- töös käsitles Stanturf New Yorgi osariigi looduse metsade lämmastiku omastamist. Cornellis õppis ta Earl L. Stone juendamisel loo- dusvarade ökonoomikat, kaugseiret ja oma põhiainet metsamuldi. Bakalaureuse- ja magistriõpingute vahelisel ajal töötas Stanturf mullateaduse nooremteadurina Montana osariigis. Doktoritööõpingute ajal töötas ta agronoomiateaduskonnas kaugseire programmis teadurina ja hiljem kommunikatsioonispetsialistina. Oma juhendaja pensionile jäämise järel oli John Stanturf metsamullateaduse õppe- jõud. 1982–1983 oli John Stanturf Lady Davise stipendiumiga dok- torantuurijärgses õppes põllumajandustehnoloogia teaduskonnas Technionis Haifas Iisraelis.

John Stanturfi karjäär on olnud mitmekülgne. Pärast dokto- rantuurijärgset õpet ja tagasipöördumist Ameerika Ühendriikidesse töötas ta Hammermill Paper Company konsultandina. Peagi siirdus ta akadeemilisele tööle Pittsburghi ülikooli, kus algatas regionaal- se keskkonna uurimise keskuse tegevuse ja õpetas mullateadust, keskkonnageoloogiat ja regionaalplaneerimist. Tänu konsultat- sioonitööle Pennsylvania lehtpuidu arengunõukogus (Hardwoods Development Council) nimetati ta Pennsylvania ülikooli teaduriks ja nõukogu direktori asetäitjaks. 1990. aastal otsustas ta karjääri muuta ja siirdus tööle Georgia osariiki, Union Camp Paper Company männikultuuride uurimisrühma juhiks. 1992. aastal liitus ta USA metsateenistusega (US Forest Service), asudes juhtima uurimis- projekti Mississippis deltas. Pärast kaheksa-aastast tööd Mississippis paluti tal asuda tööle Georgia osariiki Athenasse, et uuesti alustada metsateenistuse metsatulekahjude uurimisprogrammiga. Töö tule- musena tekkinud metsahäiringute uurimiskeskus (Center for Forest Disturbance Science) on USA lõunaosariikide peamine metsatule- kahjude, kliimamuutuste ja looduslikkuse taastamise ökoloogia uu- rimisüksus. Praegu, pärast kümneaastast tööd uurimiskeskuse juhi- na on John Stanturf taas pühendunud täiskoormusega teadustööle.

John Stanturf on enam kui kolmkümmend aastat olnud Ameerika metsaseltsi (Society of American Foresters) ja Ameerika mullateaduse seltsi (Soil Science Society of America) liige. Ta on ka ökoloogilise taastamise seltsi (Society for Ecological Restoration), troopika metsateadlaste rahvusvahelise seltsi (International Society of Tropical Foresters) ja metsaajaloo seltsi liige (Forest History Society). Aastaid on ta aktiivselt kaasa löönud rahvusvahelise metsateaduse organisatsioonide liidu (IUFRO) töös, mille raames tekkisid esimesed kontaktid toonase Eesti Põllumajandusülikooli metsandusteaduskonna töötajatega. IUFROs on ta täitnud erinevaid ülesandeid, olles muuhulgas boreaalsete ja parasvöötme metsade metsakasvatuse ning kahjustatud kasvukohtade taastamise uurimisrühma esimees. Ta on Ameerika Ühendriikide esindaja FAO juures töötavas rahvusvahelises paplite nõukogus (International Poplar Council) ja töötanud Rahvusvahelise Energiaagentuuri heaks bioenergia valdkonnas. Ta on töötanud Põhja-Ameerika metsanduskomisjoni metsakasvatuse komisjonis, maailma looduskaitseorganisatsiooni (IUCN) ökosüsteemide majandamise komisjonis. Praegu on ta USA metsateenistuse esindaja koostöö arendamisel Korea ja Ghana metsandusinstituudiga. Aktiivselt osaleb ta Põhjamaade Metsauuringute Koostöökomitee metsahäiringute võrgustiku (SNS Forest Disturbance Network) töös ja sõraliste uurimise võrgustikus (Forest Ungulate Research Network).

John Stanturfi uurimistöö keskendub metsade looduslikkuse taastamise ökoloogiale, häiringuökoloogiale ja kliimamuutustega kohandumisele. Samal ajal tunneb ta sügavat huvi ka bioenergeetikas kasutatavate lühikese raieringiga puistute kasvatamise vastu. Stanturfi ja tema kolleegide väljatöötatud haava ning tamme segakultuuride kasvatamise tehnoloogia on Alam-Mississippi oru põllumaade metsastamisel laialdaselt kasutusele võtnud nii valitsusasutused, maaomanikud kui ka looduskaitseorganisatsioonid. Selle tehnoloogia abil on tuhandetel hektaritel loodud elupaiku, kasvavad metsad ja on olemas süsiniku sidumise võime.

Ka rannikumetsade tormikindluse suurendamise tööd on pälvunud palju tähelepanu ja neid on laialt tsiteeritud. Äsja tegi John Stanturf REDD+ programmi raames tööd USA Rahvusvahelise Arengu Agentuuri heaks Lääne- ja Lõuna-Aafrikas. Seoses Alam-Saharas tehtud tööga juhtis ta Egiptuse valitsust nõustavat töörühma, kes keskendus käideldud reovee kasutamisele metsaistandikes.

Rahvusvahelistes teadusajakirjades avaldamise kõrval on dr Stanturf korraldanud kaks metsade taastamisele pühendatud rahvusvahelist teaduskonverentsi ning olnud mitmete konverentside korraldus- ja teaduskomitees. Konverentside tulemusena on koostatud raamat "Restoration of Boreal and Temperate Forests" (toimetajad Stanturf ja Madsen), kaks raamatut on ettevalmistamisel. Stanturf on ajakirjade Forest Ecology and Management, Scandinavian Journal of Forest Research, Regional Environmental Change ja Forestry Studies toimetuskolleegiumi liige.

John Stanturf on Auburni ülikooli ja Mississipi ülikooli kaasprofessor. Ta on Eesti Maaülikooli doktorandi kaasjuhendaja ning töötab Auburni, Mississipi ja Georgia ülikooli kaitsmiskomisjonides. Oma laboris on ta võõrustanud külalisteadlasi Taanist, Rootsist, Norrast, Eestist, Koreast, Brasiiliast, Ghanast, Saksamaalt ja Prantsusmaalt.

John Stanturi tööd on tunnustatud mitmete autasudega, muuhulgas USA metsateenistuse autasuga Honor Award for Distinguished Science aastal 2006.

John A. Stanturf

Dr. John Stanturf was born in California in 1948 into a military family. He attended elementary schools in four states and Ludwigsburg, Germany and high schools in two states and Berlin, Germany, graduating in 1965. He completed a BSc in Plant and Soils Science at Montana State University in Bozeman and MSc and PhD at Cornell University in Ithaca, New York. He was a Lady Davis Post-Doctoral Fellow at the Faculty of Agricultural Engineering, Technion in Haifa, Israel (1982-1983). His doctoral thesis was on the nitrogen-nutrition of native hardwood forests in southern New York. While at Cornell, he studied resource economics and remote sensing as well as his major field of forest soils under the supervision of Earl L. Stone, Jr. Between his BSc and MSc he was an Assistant Soil Scientist for the State of Montana. During his graduate studies, he held full-time positions as Research Associate with the Remote Sensing Program and Communications Specialist with the Agronomy Department. He was an Instructor in Forest Soils following the retirement of his thesis supervisor.

John Stanturf has had a varied career. After returning to the United States from his post-doc, he worked as a consultant to Hammermill Paper Company in western Pennsylvania, in cooperation with the US Forest Service Forest Sciences Laboratory in Warren. He soon moved to a faculty position at the University of Pittsburgh campus in Bradford, in northwestern Pennsylvania where he initiated a regional environmental research center as well as teaching soils, environmental geology, and regional planning. His consulting work with the Pennsylvania Hardwoods Development Council led him to a faculty research appointment at the Pennsylvania State University and the position of Associate Director of the Council. In 1990, he decided on a career re-direction and moved to the South, taking a position as head of pine plantation silviculture research for Union Camp Paper Company in Savannah, Georgia. In the midst of a corporate restructuring in 1992 he realized a long-held ambition to join the US Forest Service as the Project Leader and head of the Center for Bottomland Hardwoods Research in Stoneville, in the Mississippi Delta. After eight years in Mississippi, he was asked by the Director of the Southern Research Station to move to Athens, Georgia and re-build the fire research program for the Forest Service in the South. The resulting Center for Forest Disturbance Science is

the primary fire research unit in the South, as well as climate change and restoration ecology. After ten years as head of the Center, he has recently returned to full-time research.

John Stanturf has been a member of the Society of American Foresters and the Soil Science Society of America for more than thirty years. He is also a member of the Society for Ecological Restoration, the International Society of Tropical Foresters, and the Forest History Society. He has long been active in the work of the International Union of Forest Research Organizations (IUFRO) where he first made contact with faculty of the then Estonian University of Agricultural Sciences. He has held various positions in IUFRO including Research Group Chair for both Silviculture of Boreal and Temperate Forests and Restoration of Degraded Sites. He serves as the US National Representative to the International Poplar Council (FAO) and has been US Co-Leader for the International Energy Agency Task 30, Short-Rotation Woody Crops for Bioenergy. He has served on the Silviculture Working Party of the North American Forest Commission, the Ecosystem Management Commission of the World Conservation Organization (IUCN). He currently is the Technical Representative for the US Forest Service on Memoranda of Understanding with the Korean Forest Research Institute and the Forest Research Institute of Ghana. He is active in the SNS Forest Disturbance Network and helped form the Forest Ungulate Research Network.

His research has been directed mainly toward restoration ecology, disturbance ecology, and climate change adaptation but he maintains an interest in short-rotation woody crops for bioenergy. The *Populus-Quercus* interplanting technique developed by Stanturf and colleagues for quickly restoring ecosystem functions to afforested farmland has been widely adopted in the Lower Mississippi River Valley by government agencies, landowners; and conservation organizations. It has provided wildlife habitat, timber and most recently carbon sequestration benefits on thousands of hectares. Other work on reducing vulnerability of coastal forests to hurricanes has been highly cited. Recent work for the US Agency for International Development has been in West and Southern Africa on community-based carbon monitoring under REDD+ schemes (Reducing Emissions from Deforestation and Degradation) in Ghana, Côte d'Ivoire, Sierra Leone, Liberia and Zambia and climate change adaptation studies in Liberia and Ghana. Prior to the work in Sub-

Saharan Africa, he led a technical advisory team to the Government of Egypt on use of treated wastewater for afforestation.

In addition to publishing in regional and international journals, he has organized two international conferences on forest restoration and served on the scientific and planning committees for many others. One book, *Restoration of Boreal and Temperate Forests* (Stanturf and Madsen, eds.) has come from these conferences and two more are in preparation. Stanturf is on the editorial board of the journals *Forest Ecology and Management*, the *Scandinavian Journal of Forest Research*, *Regional Environmental Change*, and *Forestry Studies* [Metsanduslikud Uurimused].

John Stanturf is Adjunct Professor of Forestry at Auburn University, Auburn, Alabama and at Mississippi State University. He serves as PhD Co-Supervisor at the Estonian University of Life Sciences and serves on graduate student committees at Auburn University, Mississippi State University, and the University of Georgia. He has hosted visiting scientists and students in his laboratory from Denmark, Sweden, Norway, Estonia, Korea, Brazil, Ghana, Germany, and France.

In recognition of his work in bottomland hardwood restoration, Stanturf has received awards from the Delta Council for "Outstanding Contributions to Hardwood Forestry" and from Ducks Unlimited, the Taking Wing Award for Public Awareness and the Taking Wing Award for Research. For overall achievement, he received the Honor Award for Distinguished Science in 2006 from the Chief of the US Forest Service.

Eesti Maaülikooli audoktorid

1989

Ilmar Mürsepp

Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Instituut

Erkki Kivi

Helsingi Ülikool

1991

Paul Limberg

Berliini Tehnikaülikool

Arnold Rüütel

ENSV Ülemnõukogu

Voldemar Tilga

Eesti Loomakasvatuse ja Veterinaaria Instituut

1993

Peter Nansen

Taani Kuninglik Veterinaaria ja Põllumajanduse Ülikool

Elmar Järvesoo

Torontos asuv Tartu Instituut

Hans-Jürgen von Maydell

Hamburgi Maailma Metsanduse Instituut

1994

Ilkka Viljo Alitalo

Helsingi Loomaarstiteaduse Ülikool

Hans Wiktorson

Rootsi Põllumajandusteaduste Ülikool

1995

Vytautas Sirvidis

Vilniuse Pedagoogikaülikool

Peter Magnus Tigerstedt

Helsingi Ülikool

1996

Esko Viljo Nurmi

Soome Veterinaaria ja Loomakasvatuse Instituut

Henn Tuherm

Läti Põllumajandusülikool

Ernst Kalm

Kieli Christian-Albrechti Ülikool

1997

Olav R. Skage

Rootsi Põllumajandusteaduste Ülikool

Lauri Kettunen

Soome Põllumajandusökonomika Instituut

1998

Richard Guy Compton

Oxfordi Ülikool

Ingvar Ekesho

Rootsi Põllumajandusteaduste Ülikool

2000

Klaus von Gadow

Göttingeni Georg-August'i Ülikool

Ivan Katić

Taani Kuninglik Veterinaaria ja Põllumajanduse Ülikool

2001

Mårten Carlsson

Põhjamaade põllumajandusülikoolide koostöövõrgustik NOVA

Hans Mattsson

Stockholmi Kuninglik Tehnoloogijainstituut

2003

Rihko Haarlaa

Helsingi Ülikool

Pekka Huhtanen

Soome Põllumajanduse Uurimiskeskus

2004

Stig Gösta Einarsson

Rootsi Põllumajandusteaduste Ülikool

Henri-Charles Dubourguier

Prantsuse Riiklik Agronoomia Uurimisinstituut (INRA),
Lille'i Kõrgem Põllumajandusinstituut

2005

Esko Kalevi Poutiainen

Helsingi Ülikool

2006

Jaan Timusk

Toronto Ülikool

Eero Matti Olavi Ylätaalo

Helsingi Ülikool

2007

Hannu Sakari Saloniemi

Helsingi Ülikool

2008

Viacheslav Maksarov

Loode-Venemaa Riiklik Tehnikaülikool

2009

Lech Wojciech Szajdak

Poola Teaduste Akadeemia Põllumajandus- ja Metsakeskonna
Instituut

Pertti Kaarlo Juhani Hari

Helsingi Ülikool

2010

Jukka Ahokas

Helsingi Ülikool

